

KetaKeti

Een schoolproject in Nepal

KetaKeti vzw

Kerkstraat 15, 8340 Damme

050 37 03 31

www.ketaketibe.be

info@ketaketibe.be

Armoede is een onrecht

In de lijn van deze NCOS-slogan van enkele jaren terug gaan we ervan uit dat armoede en onrecht het resultaat zijn van machtsverhoudingen en/of scheefgegroeide tradities. Welke concrete vorm dit ook aanneemt, één ding blijft steeds hetzelfde: mensen die in armoede leven, hebben nauwelijks zeggenschap over het eigen leven!

Armoede bestrijden en zeggenschap over het eigen leven vergroten gaan hand in hand.

Ons project, dat focust op onderwijs en basiseducatie om uit de vicieuze armoedecirkel te stappen, past volledig in deze basisvisie.

In de lijn van dit principe steunen we uiteraard het pleidooi voor basisrechten voor iedereen.

Wereldwijd erkennen allerlei overheden en internationale instanties wel dat elke mens aanspraak moet kunnen maken op basisrechten als genoeg voedsel, een goede opleiding, een fatsoenlijk dak boven je hoofd, elementaire gezondheidszorg, enz...

De kloof tussen theorie en praktijk blijft niettemin enorm groot. Met ons project in Melamchighyang trachten we op lokaal niveau deze kloof wat kleiner te maken, wetende dat meer fundamentele, sociaal-economische veranderingen op mondiaal vlak, hoe wenselijk ook, nog niet voor morgen zijn.

Kennismaking met het dorp

Melamchighyang is een dorp in de Himalaya. Een trektocht in Nepal leidde ons erlangs. Het dorp is hoofdzakelijk een lunchstop voor trekkers.

We hebben er een gedreven man ontmoet. Zijn naam is Purna Gautam. Hij is afkomstig uit een andere streek in Nepal, maar is er zo'n 20 jaar geleden blijven hangen.

Melamchighyang was en is nog steeds zijn roeping: hij stond er mee aan de wieg van de dorpsraad, heeft de school opgericht en werkte zijn studies voor leraar per correspondentie af.

Melamchighyang ligt in de Helambu, een streek ten noorden van Kathmandu, en is onbereikbaar over de weg. Enkel te voet kun je erheen. Op een hoogte van 2.660 meter wordt er vooral aan landbouw gedaan.

Om een betere levensstandaard op te bouwen, proberen de meeste mensen enkele jaren in het buitenland te werken, meestal in India. De drie tot vier kinderen van ieder gezin blijven in het dorp bij familie en kennissen. Je ziet er dus wel kinderen en grootouders maar de middengeneratie is afwezig.

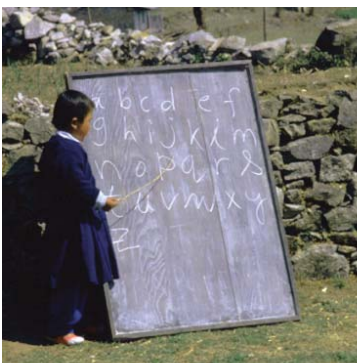

Onderwijs Kinderen van het dorp de mogelijkheid tot onderwijs geven om de vicieuze cirkel van het analfabetisme te doorbreken met alle relationele en sociale gevolgen van dien.

Wanneer de kinderen een basiskennis van rekenen en taal hebben, kunnen ze in de toekomst in eigen dorp of streek een activiteit uitoefenen. Ze kunnen later een gezin stichten, een beroep uitoefenen en hun kinderen opvoeden.

Aldus moeten ze dan ook niet in het buitenland (bijvoorbeeld in Indië) ongeschoold werk zoeken en hun kinderen bij de grootouders of de buren achterlaten in Nepal.

De gemeenschap van vroeger versterken, samenhouden, hun eigen wortels terugvinden in de streek. Persoonlijk, individueel recht op onderwijs met de emancipatorische consequenties van dien. Binnen het onderwijs: recht op de nodige praktische voorzieningen om goed onderwijs te garanderen.

Geen enkel project is volmaakt. Toch dient goede ontwikkelingshulp ons insziens aan een aantal criteria te voldoen, die we in onze projectwerking concrete gestalte willen geven.

Basisgericht

We willen niet van bovenaf droppen. Niet wij - als goedbedoelende Europeanen - stellen onze eigen project op of formuleren onze doelstellingen. Het werkt eerder omgekeerd: we steunen een lokaal initiatief ter plaatse, spelen in op bestaande vragen en behoeften van een dorpsgemeenschap. Dat is volgens ons de beste garantie voor een duurzame ontwikkeling.

In concreto wordt ons schoolproject plaatselijk gedragen door de dorpsraad enerzijds, waarin o.m. Purna (headmaster) en de lama zetelen, en door de gedrevenheid van het team van leerkrachten anderzijds, leerkrachten die tevens als een soort 'opinion-makers' fungeren.

De prioritaire optie achter het hele KetaKeti-project is niet zozeer tijdelijke noodhulp, wel een meer structureel werken op langere termijn.

Lange termijnvisie

Een lange termijn visie die precies de vicieuze cirkel van armoede, waarin de meeste dorpsbewoners vastzitten, wil doorbreken, al is het maar partieel.

Dit vertaalt zich in de belangrijke doelstelling om de middengeneratie - die nu vaak om te overleven in het buitenland gaat werken - zo veel mogelijk in het dorp te houden door het aanbieden van een degelijke basiseducatie en vorming aan jongeren om later een eigen beroep te kunnen uitoefenen, in de mate van het mogelijke in de eigen regio.

Onze recente keuze om meer budgetten te verzamelen voor het opleiden van trainees, die in het dorp zelf allerlei activiteiten kunnen aanleren zodat de lokale gemeenschap meer self-supporting wordt, sluit daar mooi bij aan.

Van onze kant impliceert deze visie een engagement dat op langere termijn haalbaar blijft en dat een minimum aan continuïteit garandeert naar de dorpsbewoners toe, met als uiteindelijk doel: het zichzelf overbodig maken.

Met de internaatsplannen voor een middelbare school met 50 bedden zal het project overigens een draaischijf- en voorbeeldfunctie krijgen, die het puur lokale niveau ver overstijgt.

Gericht op gelijke kansen voor iedereen

Het principe van gelijke kansen voor ieder, los van elke vorm van uitsluiting, is eveneens een sleutelbegrip.

In het kader van dit project betekent dit, dat kwalitatief onderwijs voor iedereen toegankelijk moet zijn, wat zeker geen evidentie is in een land als Nepal.

Precies omdat het onderwijs, georganiseerd door de Nepalese overheid, schromelijk tekortschiet en ondermaats is. Daarom sturen goeude ouders hun kinderen naar private scholen, bijvoorbeeld in Kathmandu.

In de dorpschool van Melamghyang wordt evenwel onderwijs aangeboden op het kwalitatieve niveau van een private school, maar dan zonder de sociale en/of ideologische barrières eigen aan dat privé-onderwijs!

Bovendien wordt voor de 5 à 10 kinderen die familieloos of extreem arm zijn vanuit de schoolgemeenschap een extra budget uitgetrokken, zodat ook zij over het nodige geld beschikken voor het betalen van elementair schoolmateriaal, schriften, uniform.

Politiek onafhankelijk

In een land dat onnoemelijk verscheurd is door de escalerende burgeroorlog (tussen het koningshuis enerzijds en de maoïstische rebellen anderzijds), is politieke onafhankelijkheid een sterke troef.

Ook op dit punt is onze school in Melamchhighyang een stap voor. De school staat wel degelijk open voor alle kinderen, zowel uit gegoede als minder gegoede families, zowel uit koningsgezinde als maoïstisch-gezinde families.

Het dorp ligt voldoende ver van de streek waar de burgeroorlog vooral woedt en door hun diplomatische aanpak slagen Purna en zijn team erin de steeds toenemende politieke polarisatie te overstijgen.

Met respect voor de eigen cultuur

Oog hebben voor de eigen culturele identiteit, logica en waarden is en blijft een uitdaging voor elk ontwikkelingsproject. Veel projecten 'blokkeren' omdat precies die dimensie vaak verwaarloosd of onderschat wordt.

Binnen de school zelf heeft het team ervoor gekozen om enkele lokale tradities (feesten, dansen) en de ermee samenhangende verbondenheid in ere te houden, zodat het contact met de eigen wortels niet verloren zou gaan. Traditie en moderniteit (cfr lessen in het Engels, computeronderwijs) kunnen gerust hand in hand gaan.

Van onze kant willen wij er alert op zijn om onze westerse referentiekaders en de ermee verbonden efficiëntielogica niet op te dringen. Dit behoedt ons voor een al dan niet subtiel paternalisme en voor mogelijk onrealistische verwachtingen.

Doelstelling van ons project is, zoals gezegd, het doorbreken van de vicieuze armoedecirkel. Daar gaan we voor. Maar terzelfdertijd is er bv. het besef dat de arbeidsemigratie naar een land als India een zulkdanige taaie traditie is geworden, dat die niet zomaar in één, twee, drie kan omgeturnd worden (zeker niet als er onvoldoende andere jobs voorhanden zijn).

Het alternatief voor betutteling is dus dialoog en erkenning van de eigenheid van onze Nepalese partners, gekoppeld aan een oprechte kritische bevraging van het reilen en zeilen aldaar.

Respect en kritisch medeparnterschap sluiten elkaar niet uit, integendeel (bv. via briefwisseling, bezoeken, overleg met andere ontwikkelingsprojecten).

Coöperatief

Niet alleen is er de samenwerking met de lokale bevolking, we opteren bewust ook voor samenwerking met bestaande NGO's, die ter plaatse actief zijn en doorheen de jaren een zekere expertise hebben opgebouwd. In ons geval gaat het om NGO's als CAN (schoolgebouw) en Memisa (medische hulpposten), die hun sporen op het terrein al verdiend hebben, terwijl wij de wedden van de leerkrachten voorzien.

Hulp zonder tussenpersonen

Financiële ondoorzichtigheid en een flinke portie bureaucratie zijn nogal eens de valkuilen van grootschalige ontwikkelingsprojecten.

Door de kleinschaligheid van het KetaKeti-project kan de financiële hulp die wij bieden rechtstreeks en dus zonder intermediaire organisaties of personen gebeuren. Alle giften en sponsorgelden komen dus direct en integraal bij de mensen terecht voor wie ze bedoeld zijn.

Interne transparantie en openheid

Administratiekosten zijn er weinig en als die er zijn, worden ze door de leden van de VZW zelf gedragen.

Openheid naar leden, sympathisanten en sponsors geven we gestalte via een nieuwsbrief, participatie in de Algemene Vergadering van de VZW, info-avonden en allerlei verslagen.

Ook naar de Nepalese dorpsgemeenschap zelf toe opteren we voor openheid door m.n. de boekhouding en sommige verslagen van onze werkvergaderingen door te sturen. Zo krijgen onze Nepalese partners zicht op de inspanningen die wij leveren, op wat we wel en niet aankunnen, zodat er ook van hun kant geen irreële verwachtingen worden gecreëerd naar ons toe.

Omgekeerd verwachten wij ook van hen af en toe evaluatieverslagen en een concreet overzicht van hoe en aan wat de gestorte gelden besteed worden.

Een overschrijving U kunt ons steunen door middel van een overschrijving.

Dit kan op het rekeningnummer **068-2224251-68** op naam van School Melamchighyang, Kerkstraat 15, 8340 Damme.

Als u een fiscaal attest wil op het einde van het jaar, kunt u storten op rekeningnummer **000-0000041-41** van Caritas internationaal hulpbetoon vzw. Dan is het absoluut noodzakelijk de vermelding P1182 - KETAKETI NEPAL toe te voegen.

Persoonlijk Uiteraard kan een gift ook persoonlijk afgegeven worden bij een van de leden van de vzw (onze adressen vindt u achteraan).

Alle giften komen samen en worden integraal gebruikt voor het betalen van de wedden van de leerkrachten en de hogere studies van enkele leerlingen.

Wilt u uw giften een persoonlijk karakter geven, dan kunt u een specifiek doel opgeven.

Het kan motiverend werken als u persoonlijk betrokken raakt met de mensen die u steunt. U kunt dan met hen contact opnemen via post of E-mail.

Met b.v. een groepje vrienden, een klas, een vereniging kunt u eenmalig of doorlopend een bepaald persoon of project steunen.

Alle bijdragen, groot of klein, helpen!

Zoals u hieronder kunt lezen, kan u reeds met een klein bedrag het verschil maken. Onderwijs is een basisrecht van iedere mens. Met een beetje goede wil en creativiteit kan u een hele gemeenschap op weg helpen naar een beter bestaan.

Voorbeelden Steun 1 bepaalde leerkracht.

De wedde van een leerkracht in het lager onderwijs bedraagt 140 € per maand. Elke leerkracht onderwijst 20 à 30 kinderen.

Steun een leerling.

Sommige families in Melamchighyang zijn te arm om hun kinderen naar school te sturen. Het enige wat de school vraagt aan de ouders, is het uniform en de schriften zelf te betalen. Er zijn families die dit niet kunnen opbrengen. Met een kleine bijdrage kunt u enkele kinderen laten genieten van onderwijs.

Een leerling die hoger onderwijs wil volgen in Katmandhu kost ongeveer 100 € per maand, afhankelijk van de studierichting. Wij spitsen onze hulp voornamelijk toe op kinderen die iets willen studeren wat de gemeenschap ten goede komt. Een opleiding voor verpleger, doctor, leerkracht of een beroep kan in Melamchighyang van groot nut zijn.

De leerlingen die nu doorstuderen, hebben allemaal een intentieverklaring ondertekend om, na het voltooiën van hun studies, terug te keren naar Melamchighyang en zich daar voor minstens vijf jaar in te zetten voor de gemeenschap.

U kunt ook eigen initiatieven opzetten.

De verkoop van koekjes in de lagere school 't Palet in Brugge bijvoorbeeld bracht meer dan 1000 € op (= 7 maand de wedde van een leerkracht of 1 jaar hoger onderwijs voor een student).

Een verjaardagsfeest waarbij u geen cadeautjes vraagt maar een bijdrage voor het project, brengt meer op dan u zou vermoeden.

Hebt u een idee maar kan u er niet zo goed weg mee, aarzel dan niet om ons te contacteren.

Om uw initiatieven te stofferen beschikt de vzw KetaKeti over de nodige audiovisuele middelen.

Iedere voordracht wordt aangepast aan het beoogde publiek, zodanig dat het voor de doelgroep een unieke belevenis wordt.

Lagere school

Voor kinderen van de lagere school leggen wij de nadruk op het dagelijkse leven.

Hoe beleeft een kindje uit Melamchighyang zijn dag?

Wat eten zij, hoe zijn ze gehuisvest, hoe wassen ze zich, enz.

Middelbare school

Voor de wat oudere kinderen gaan we de realiteit niet uit de weg.

Hier komt er reeds een beetje politiek en economie op de voorgrond.

Volwassenen

Voor de volwassenen kan het alle kanten uit: politiek, economisch of zuiver praktisch, de diareeks en de uitleg worden aangepast aan de groep.

Eventueel kan de ruimte aangekleed worden met de nodige kunstvoorwerpen en attributen uit Nepal om het hele gebeuren de nodige klasse te geven.

- maart 2000** Reis naar Nepal door Hilde, Luc en Dirk
1. trektocht door de streek
2. bezoek aan bedrijfjes waar ambachtelijk papier wordt gemaakt (beroep Luc)
Het dorp Melamchighyang op de trektocht toevallig ontdekt en daar drie dagen verbleven.
Ontmoeting met Purna en de openluchtschool.
Drie leraars zijn er reeds actief.
- Via verschillende initiatieven hebben wij individuele sponsors kunnen vinden die op heel regelmatige basis een financiële bijdrage storten.
- januari 2001** Eerste storting aan de dorpsraad van Melamchighyang.
- maart 2001** Hilde en Luc maken een tweede reis naar Nepal, verblijven 4 dagen in het dorp en doen daarna een trekking door de streek.
Tweede ontmoeting met Purna en de school, intussen zijn reeds 6 leerkrachten actief.
- Meerdere sponsors beginnen met maandelijkse bijdragen het project te steunen. Ook verschijnen ondertussen verschillende artikels in de krant over het project. Bij onze tweede reis naar Nepal hebben we opgemerkt dat Purna aan hevige rugpijn lijdt. Een bijkomende belangrijke beslissing werd genomen: Purna voor medische verzorging en eventuele operatie naar België laten overkomen.
- juli 2001** Spaaractie van het Witte Donderdagproject in Zellik (de heer Marc Weckx) voor de medische verzorging van Purna.
- september 2001** Ophaling van kleding (uniform voor de leerlingen van de school); 30 dozen zijn vertrokken naar Nepal via de heer Luc Salens.
- oktober 2001** Twee jongeren uit Limburg bezoeken Melamchighyang
- november 2001** Johan Clarysse maakt een reis naar Nepal en bezoekt het dorp Melamchighyang.
Johan en Purna contacteren het Belgische consulaat in Nepal om de reisdocumenten van Purna in orde te brengen.
Tevergeefs. Johan maakt tegelijkertijd een eerste evaluatie van de verhoogde activiteiten van de school.
- februari 2002** Eerste schijf van de Provincie West-Vlaanderen als subsidie werkjaar 2002 voor het project Melamchighyang ontvangen.
- maart tot november 2002** Steeds meer privé- en sociale organisaties steunen ons, waaronder een grote financiële bijdrage van de filatelieclub uit Antwerpen die zijn activiteiten stopt en als vzw het resterende kapitaal schenkt en ook stortingen van de familie en vrienden Scheerder uit Nederland.
- december 2002** Bericht van de Provincie West-Vlaanderen dat we recht hebben op de tweede schijf van de subsidie.
- 25 december 2002** Purna is in België gedurende 6 weken voor medische verzorging. Het St-Lucas ziekenhuis te Brugge draagt de medische kosten. Veel tijd besteed om met Purna o.a. verschillende scholen te bezoeken.

- lente 2003** Het schoolgebouw in Melamchigyang is klaar.
CAN in Engeland is hier de grote sponsor van.
De basisschool Het Palet start een jaarlijkse steun met de opbrengst van een bloemenverkoop.
Gift Zwarte Zusters in Brugge (pasta-avond)
Gift Oxfam Wereldwinkel in Lierde (opbrengst feest)
- maart 2003** Start opleiding van 6 jongvolwassenen in Kathmandu.
4 jongens starten de opleiding voor leraar 2 meisjes starten de opleiding voor verpleegster.

Storting Kiwanis Brugge
- lente 2003** Vriendengroep Dilbeek start en engageert zich om de studie van de hogeschoolstudenten te helpen financieren; ook de familie d'Hoest, Marie Lippens en de familie Colaert steunen dit initiatief.
- mei 2003** Begin van de samenwerking met Memisa Dilbeek.

Erkenning van de vzw door Caritas Internationaal.
- juni 2003** Storting van Kiwanis Torhout.
- augustus 2003** Storting van Brugs Fonds voor Ontwikkeling en Samenwerking.
- zomer 2003** Storting van de vele genodigden ter gelegenheid van het huwelijk van Sebastien en Valerie Vercruysse-Verhoefstraete.
- november 2003** Storting van de Provincie West-Vlaanderen.

Gedurende het jaar 2004 groeit de behoefte bij de leden van het dagelijks bestuur om zich niet enkel financieel te engageren.

Vragen omtrent het feit of KetaKeti ook inhoudelijk juist bezig is dringen zich op.
Hoe kan ontwikkelingssamenwerking anno 2005 op een zinvolle manier ingevuld worden?

De vzw neemt zich voor om meer contacten te leggen met mensen en organisaties die ervaring hebben op dit vlak.
- zomer 2004** We zoeken contact met de Engelse organisatie CAN (Community Action Nepal), die o.a. ook in Melamchigyang werkzaam is.
- najaar 2004** Sponsoring van de jongvolwassenen door de vriendengroep uit Dilbeek groeit aan.
- 22 oktober 2004** Opbrengst actie Wereldwinkel Lierde
- 25 oktober 2004** Gesprek met Luc Salens, bezieler van een orthopedische kliniek in Nepal.
- 30 december 2004** gesprek met Narech, een jongeman uit dezelfde regio in Nepal die voor 2 weken te gast is in België.

KetaKeti

- 14 januari 2005** Gesprek bij de familie Annick met mevrouw Pratima Thapa, echtgenote van de Nepalese Ambassadeur. Vragen omtrent de politieke situatie in Nepal en de uitbouw van mogelijke invloedrijke contacten zijn aan de orde.
- 7 maart 2005** Ontmoeting met Annelies Pillen, Belgische verpleegster die lange tijd werkzaam was in Nepal.
- lente 2005** De basisschool Jongslag in Dilbeek besluit om zich de komende jaren in te zetten voor de school in Melamchighyang.
Schenking van het Brugs Fonds voor Ontwikkeling en Samenwerking.
- 12 juni 2005** Schenking van de Lionsclub Brussel Munt.
- 21 juni 2005** Schenking van Kiwanis Torhout.
- oktober 2005** Bezoek aan Nepal door Hilde, Luc, Priegel en Freek. De school telt nu 9 klassen, 1 kleuterklas en 118 leerlingen. 10 leerkrachten geven er voltijds les. 95% van de kinderen (ongeveer even veel meisjes als jongens) van de hele gemeenschap lopen school. De school staat op het niveau van een private school maar, op het uniform en de boeken na, is ze geheel gratis.
- december 2005** Storting van Memisa voor studente hoofdverpleging.
- februari 2006** Vriendenkring van Dilbeek beslist de schoolopleiding van 2 kinderen voort te zetten.
- lente 2006** Actie en schenking van basisschool 't Palet uit Brugge.
- 1 juli 2006** Fundrasing huize Monchen

vzw KetaKeti

Kerkstraat 15
8340 Damme
050 37 03 31

www.ketakeki.be
info@ketakeki.be

Bank:

Dexia rekening 068-2224251-68
op naam van school Melamchighyang

Via Caritas internationaal hulpbetoon vzw
op rekening 000 0000041 41
absoluut noodzakelijk is de vermelding :
P1182 - KETAKETI NEPAL

Hilde Kuypers
voorzitter

050 37 03 31

Luc Van Maele
ondervoorzitter

0476 500 493

Romain Van De Voorde
secretaris

Brigitte Van Houtryve
penningmeester

Johan Clarysse
medewerker dagelijks bestuur

Met dank aan al onze sponsors